

16° zondag door het jaar C

M. Assumpta

17 juli 2022

Eerste lezing (Gen., 18, 1-10a)

Uit het boek Genesis

Eens zat Abraham op het heetste van de dag bij de ingang van zijn tent bij de eik van Mamre.

Hij had een verschijning van de Heer.

Toen hij opkeek zag hij drie mannen staan.

Meteen liep hij van de ingang van zijn tent naar hen toe.

Hij boog diep en zei:

Heer, ga niet aan je dienaar voorbij, en wees bij mij te gast.

Ik zal water laten brengen, om je voeten te wassen.

Rust dan wat uit, hier in de schaduw van de boom.

Ik zal ook brood voor je halen om je te sterken voor je verdere reis.

Je bent niet voor niets bij je dienaar langs gekomen.

Zij zegden: Heel graag.

Abraham ging haastig de tent in naar Sara en zei:

Neem gauw drie maten fijn meel, kneed het en bak er koeken van.

Daarna liep hij naar de kudde, zocht een lekker mals kalf uit en gaf het aan zijn knecht om het snel klaar te maken.

Met het klaargemaakte kalf, bood hij hen ook kaas en melk aan.

De mannen aten ervan, en Abraham bleef bij hen staan, daar onder de boom.

Toen vroegen ze hem: Waar is Sara, je vrouw?

Abraham antwoordde: Daar in de tent.

Toen zei de bezoeker: over een jaar kom ik weer bij jou terug; en dan zal Sara, jouw vrouw, een zoon hebben.

Tweede lezing (Kol., 1, 24-28)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Kolosse

Broeders en zusters,

de vijanden van Christus doen mij veel afzien.

Maar ik draag het met vreugde, omdat ik daardoor het lijden dat Christus moest ondergaan, mag aanvullen.

Het komt ten goede aan de Kerk, die toch het lichaam van Christus is.

God heeft mij immers opgedragen in haar dienst te staan.

Hij wil dat ik zijn woord aan jullie bekend maak.

Een woord dat reeds bestaat van alle eeuwen, maar dat al die tijd verborgen is gebleven.

Maar nu is het bekend gemaakt aan al wie in Hem willen geloven.

Het wordt nu dus ook gehoord door de heidenvolkeren. Ook zij kunnen nu weten hoe krachtig en wonderbaarlijk dat woord is.

Het is samen te vatten als volgt: 'De hoop op het volle leven, die Christus heeft gebracht, is ook voor jullie bestemd.'

Ik gebruik al mijn wijsheid om dat goede nieuws door te geven aan alle volkeren, zonder onderscheid. Ik hoop dat ze erdoor tot de volmaaktheid van Christus kunnen komen.

Evangelie (Lc., 10, 38-42)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Eens kwam Jezus in een dorp,

en werd er uitgenodigd aan tafel door een vrouw die Marta heette.

Ze had een zuster, Maria.

Die ging zitten aan Jezus' voeten, en bleef er geboeid naar hem luisteren. Marta echter was heel druk bezig om de tafel klaar te maken. Ze kwam er even bij staan, en zegde: "Heer, heb je er geen erg in dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg haar toch dat ze mij moet helpen." Maar Jezus zei: 'Marta toch, waarom maak je je zo bezorgd en druk over van alles. Slechts één ding is belangrijk: dat je luistert naar mijn woorden over Gods plan. Maria heeft daarvoor gekozen. En niemand kan de rijkdom van die boodschap nog van haar afnemen.'

Homilie

Broeders en zusters,

Ooit hoorde Abraham, toen hij nog een jonge man was, een stem die hem zegde: 'Trek weg uit je stad, en ga naar het land dat ik je wijzen zal. Daar zal ik een groot volk van je maken.'

Vol jong enthousiasme, vol verwachting was hij op stap gegaan. Hij en zijn vrouw Sara. Met hen zou God een nieuw begin maken. Nieuwe tijden zouden aanbreken. Alles zou beter worden.

De kinderen die uit hen zouden geboren worden zouden een nieuwe toekomst inluiden.

Jaren waren voorbij gegaan. Abraham had gestapt, van streek naar streek. Met zijn vrouw, zijn knechten, zijn dieren.

Hij had zijn tent neergeplant op vruchtbare plaatsen en in dorre streken, hij had zich laten drijven op de wind. Op goed kome het uit. Waar de Heer hem naartoe stuurde.

Maar ondertussen waren ze oud geworden, hij en zijn vrouw Sara. En de tijd om kinderen te krijgen was reeds lang voorbij.

Stilaan was ook zijn geestdrift afgenomen. Zijn hoop op een nieuwe toekomst was als zand tussen zijn vingers weggeglip. Dat van 'een groot volk worden' leek hem meer en meer een ijdele droom.

En hij stapte niet meer.

Hij was erbij gaan zitten. Ontgoocheld, uitgeblust. Onder de eik van Mamre.

Maar op een bepaald moment, zo zegt het verhaal, kwamen daar plots drie mannen voorbij, vreemdelingen. In het heetste van de dag.

En Abraham sprong recht, en verwelkomde hen, en bediende hen. Als koningen werden ze ontvangen.

Blijkbaar had Abraham dat niet verleerd: zijn gastvrijheid, zijn beschikbaarheid.

Mensen die zijn pad kruisten konden op zijn gulheid rekenen.

Vragen die op hem afkwamen, deden hem rechtspringen: 'Wat kan ik voor je doen?'

En dat heeft hem gered. Daar bij de eik van Mamre.

Mamre wil trouwens zeggen: levenskracht.

Want in die vreemdelingen herkende hij dezelfde, die hem ooit uit zijn land had weggeroepen, die hem toekomst had beloofd.

En daarom spreekt hij hen ook in het enkelvoud aan: 'Heer,' zegt hij. Ook al zijn ze met drie.

In hen herkent hij Gods stem.

En doordat hij weer de hand van de Heer in de zijne voelde, ging hij weer in zijn droom geloven.

Het verloren gewaande kreeg weer kansen.

En ook het onmogelijke werd weer mogelijk.

Binnen het jaar zou Sara een zoon hebben. Nieuw leven, begin van een groot volk.

Broeders en zusters,

Het verhaal van Abraham onder de eik van Mamre zou ons aller verhaal kunnen zijn.

Het vertelt ons dat de Heer ons nooit in de steek laat.
Ook niet als de omstandigheden anders doen vermoeden, ook niet als we zware ontgoochelingen moeten meemaken.
'Hij' blijft ons volgen en steunen.
En eens treedt onverwacht - als vreemdeling - nieuwe levenskracht ons leven binnen.

Onze kerk lijkt op vandaag op Abraham onder de eik van Mamre.
Een uitgebluste kerk, een ontgoochelde kerk.
Een kerk wiens zwakheden blootgelegd worden en pijnlijk aan de oppervlakte komen.
Een kerk die zijn dynamiek en zijn uitstraling kwijt is.
Een kerk die leegloopt.
Een kerk die erbij gaan zitten is, onder de eik van Mamre.

Maar het laatste woord is niet aan de wanhoop.
Soms komt, op het heetste van de dag, iemand aan, een vreemdeling.
Zo gebeurde het negen jaar geleden, toen Jorge Mario Bergoglio op het balkon van de Sint Pieter verscheen.
Hij kwam van de andere kant van de wereld. Bijna niemand wist wie hij was.
Maar hij kwam met een woord van hoop.
En wat niemand toen voor mogelijk had gehouden: hij is erin geslaagd om in korte tijd de kern van Jezus' boodschap weer in de wereld te laten horen.
Ook al lijkt de wereld meer en meer op weg om zichzelf kapot te maken: hij wekt hoop dat er nieuwe toekomst kan wenken.
Zo roept hij ons allen op om zich achter hem te scharen in een wereldwijde bevraging over wat onze kerk een nieuwe dynamiek kan geven.

Ja, zo gaat God tewerk: hij stuurt mensen op onze weg, op momenten dat we het het minste verwachten, maar op de momenten dat we het het meeste nodig hebben.
Wij moeten alleen bereid zijn, die mensen te willen ontvangen, gastvrij willen zijn. Ons hart voor hen openen. En dan mogen we er vast op vertrouwen: God laat ons niet in de steek.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.